

РЕШЕНИЕ

№ 2084

гр. София, 16.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 30.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **41** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на А. М. П. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу Заповед No ЗСП/Д-С-М/1166/18.10.2019г., издадена от директора на Дирекция „Социално подпомагане“ (ДСП) – М., с която е отказана на жалбоподателката целева помощ за отопление с електроенергия, потвърдено с Решение No 22-РД-06-0289/02.12.2019г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – С. град. В жалбата са наведени доводи незаконосъобразност на оспорената заповед. Твърди се липса на мотиви и неизясняване от страна на административния орган на фактите и обстоятелствата от значение за случая. Иска се отмяна на оспореното решение.

В съдебно заседание не се явява, но чрез процесуален представител - адв. Л. моли жалбата да бъде уважена.

Ответникът – Директорът на Дирекция „Социално подпомагане“ – СМладост, чрез процесуален представител юрк. Г., оспорва жалбата. Излага становище за неоснователност на същата.

От фактическа страна.

Със Заявление – декларация вх. No ЗСП/Д-С-М/1166 - 08.10.2019 /л. 9 от делото жалбоподателката А. П. поискала да ѝ бъде отпусната целева помощ за отопление с

електроенергия.

Със Заповед No ЗСП/Д-С-М/1166/18.10.2019 г. на Директора на ДСП – М. /л. 14 от делото/, е отказано отпускането на целевата помощ за отопление. Посочено е, че не е изпълнено допълнителното условие по чл. 10, ал. 1, т. 2 ППЗСП, тъй като за жалбоподателката са налице данни за налична собственост в капитала на ТД и на чл. 10, ал.1, т.4 от с.правилник , доколкото семейството притежава недвижима собственост, която може да бъде източник на доход.

С жалба подадена на 14.11.2019г. /л. 19 от делото/, жалбоподателката е оспорила законосъобразността на процесната заповед.

С Решение No 22-РД06-0289/02.12.2019 г. на Директора на РДСП С. -град /л. 25 от делото/ така подадената жалба е частично уважена по отношение на условието по чл. 10, ал. 1, т. 2 ППЗСП и отхвърлена по отношение на основанията по чл. 10, ал.1, т.4 от с.правилник , доколкото семейството притежава недвижима собственост, която може да бъде източник на доход.

От правна страна.

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е допустима.Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168 от АПК при разглеждане на жалби срещу административни актове съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 – дали актът е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на материалния и процесуалния закон и в съответствие с целта на закона. Съгласно чл. 13, ал. 2 ЗСП социалните помощи се отпускат със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" или от упълномощено от него длъжностно лице след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социална анкета. Съгласно чл. 4, ал. 4 от Наредба No РД-07-5 от 16 май 2008 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление, в 7-дневен срок от изготвянето на социалния доклад директорът на Дирекция "Социално подпомагане" или упълномощено от него длъжностно лице издава заповед за отпускане или отказ на помощта. Настоящата заповед е издадена от лице, назначено при на длъжност „Директор“ на дирекция „Социално подпомагане“, с оглед на което съдът приема, че е налице компетентност на издателя.

Спазена е изискуемата форма и не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

По отношение на жалбата в частта с която жалбата е уважена по отношение на условие по чл. 10, ал. 1, т. 2 ППЗСП, жалбата се явява недопустима, поради липсата на правен интерес и следва да бъде оставена без разглеждане.

В останалата част относно основанията за отказ съдържащо се в чл. 10, ал.1, т.4 от с.правилник , съдът намира жалбата за неоснователна поради следното. Условията и

редът за отпускане на целева помощ за отопление на лица и семейства през отоплителния сезон се определят с Н Наредба No Рд-07-5 от 16 май 2008 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление. Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредбата право на целева помощ за отопление имат лицата и семействата, чийто средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на заявлението-декларация е по-нисък или равен от диференциран минимален доход за отопление и отговарят на условията по чл. 10 и 11 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане (ППЗСП). За да възникне право на целева помощ за отопление следва да са изпълнени едновременно и двете изисквания по чл.2, ал.1 от Наредбата – както за непревишаване на посочения доход, така и за изпълнение на условията по чл.10 и чл.11 от ППЗСП. В случая спорен е въпросът дали жалбоподателката отговаря на условията по чл. 10 и чл. 11 ППЗСП. За да възникне право на социална помощ едно от изискванията на цитираната норма е подпомаганото лице да не притежава недвижима собственост, която може да бъде източник на доходи. Това изискване е императивно и неговото неналичие представлява отрицателна материалноправна предпоставка от категорията на абсолютните за предоставяне на исканата помощ - т.е. препятства възникването на субективното право на целева помощ за отопление - в т.см. Решение № 11 739/05.10.2017г. По адм.д. № 12491/2016г. На ВАС.

Социалното подпомагане се изразява в предоставяне на помощи за задоволяване на основни жизнени потребности на гражданите, когато това е невъзможно чрез труда им и притежаваното от тях имущество. Право на социално подпомагане имат българските граждани, когато поради здравни, възрастови, социални и други независещи от тях причини не могат сами чрез труда си или доходите, реализирани от притежавано имущество, да осигурят задоволяване на основните си жизнени потребности. В случая, след като е налице отрицателна предпоставка по чл. 10, ал. 1, т. 4 от ППЗСП, за лицето не е възникнало правото на целева помощ за отопление по чл. 2, ал. 1 от Наредба № РД-07-5/16.05.2008 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление. Следователно оспорената заповед, с която компетентният административен орган е отказал на А. П. отпускане на целева помощ за отопление за отоплителния сезон 2019/2020 г., е материално законосъобразна. На основание чл. 13, ал. 6 ЗСП решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на А. М. П. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу Заповед No ЗСП/Д-С-М/1166/18.10.2019г., издадена от директора на Дирекция „Социално подпомагане“ (ДСП) – М.

Решението е окончателно.

Съдия:

